

[Stubkjær Pedersen]

re boligminister, og jeg forventer da også, at netop den tidligere formand og den tidligere boligminister vil medvirke hertil. Vi vil i hvert fald gøre alt, hvad der er muligt, for at få et bredt forlig hjem, et forlig, som giver de nødvendige besparelser, og udfordringen i dette er netop at finde et forlig, hvor besparelseeffekten bliver opretholdt.

Dræbye (RV):

Jeg lyttede opmærksomt til hr. Stubkjær Pedersen, for jeg synes måske, at der af en række af bemærkningerne burde have været en konklusion, som ville have været den, at for et halvt år siden indgik hr. Stubkjær Pedersen og hans parti et forlig med den daværende regering om fastlæggelse af boligpolitikken for 1982 og 1983 med fastlæggelse af kvoter, indeksfinansiering osv., og nu, et halvt år efter, forsøgte hr. Stubkjær Pedersen at forklare – uden i øvrigt at nævne det – hvorfor CD bryder dette forlig. For det er jo tilfældet. Og jeg synes lige, at denne afslutning skulle med, sådan at det er helt klart, hvad de mange ord egentlig tog sigte på.

Det radikale venstre mener, at det største problem inden for bygge- og anlægssektoren er, at det ikke er lykkedes at overføre beskæftigelse fra nybyggeri til reparation og vedligeholdelse, sådan at vi kunne have undgået et meget betydeligt fald i beskæftigelsen. Det er lidt svært at opgøre helt nøjagtigt, men jeg tror ikke, det er meget galt, hvis man støtter sig til Entreprenørforeningen og konstaterer, at fra 1979 til i dag er der sket et fald på omkring 30.000 beskæftigede.

Hvis man ser alene på nybyggeriet, er der en række faktorer, som nok vanskeliggør en ændring i beskæftigelsen i kraft af nybyggeri.

På lejeboligområdet drejer det sig om forventningerne til reallønsudviklingen, det store antal usolgte huse, antallet af tvangsauktioner og i øvrigt også presset på statsfinansierne, som jo ikke gør det muligt at øge tilskuddene. Derfor er det givet, at på meget kort sigt, indtil vi ved en skattereform også opnår en bedre stilling for de indeksfinansierede lån, vil der være vanskeligheder med at sætte ind over for ledigheden på byggeområdet i kraft af nybyggeri.

Vi mener, at en forøgelse af andelsboligbyggeriet er både rigtig og nødvendig, og derfor er det en af de ting, vi vil støtte, men

vi mener også, at man skal se på den måde, indeksfinansieringssystemet fungerer på. Vi mener samtidig – og her er vi enige i det socialdemokratiske beslutningsforslag – at vi meget hurtigt må fastlægge en lidt mere langsigtet byggepolitik med fastlæggelse af kvoter for det støttede byggeri i både 1984 og 1985.

Den væsentligste indsats for beskæftigelsen må imidlertid gennemføres på områderne byfornyelse, boligforbedring, genopretning, reparation og vedligeholdelse. Vi ønsker at fastholde den nuværende energistøtteordning med uændrede procenttilskud nogle måneder endnu; vi ønsker, at man skal overveje at gennemføre en særlig lovgivning om statstilskud til særlig store vedligeholdelses- og forbedringsarbejder, og vi ønsker, at man i udlejningsboligbyggeriet skal hensætte yderligere beløb til netop reparation, vedligeholdelse og energibesparende foranstaltninger, brandsikring m.m.

Vi ønsker desuden byfornyelsesomfanget fastholdt for så vidt angår byfornyelseslovens kapitel II om den egentlige byfornyelse, men vi ønsker, at der allerede i 1983 skal afsættes særlige midler til boligforbedring efter byfornyelseslovens kapitel III, og har stillet forslag om dette i forbindelse med finansloven.

Vi er parate til ved forhandling med regeringen at sikre, at man får en finanspolitisk neutralitet i forbindelse med gennemførelse af sådanne forslag, og vi er også parate til at prøve at sikre en finansiering gennemført inden for boligsektoren, den samfundsøkonomiske boligsektor, ikke boligministeriets område.

Hvis man så ser på de forslag, regeringen har fremsat, i forhold til denne målsætning, må man nok konstatere, at det er en meget lidt perspektivrig boligpolitik, den nye boligminister lægger frem. Vi ved, at byggeriet er på et absolut lavpunkt, og alligevel mener regeringen, det er hensigtsmæssigt at gennemføre besparelser på byggeaktiviteten – besparelser på byggeaktiviteten! Den bemærkning gælder helt naturligt ikke spørgsmålet om forøgelsen af andelsboligkvoten, men den gælder f. eks. forslaget om at overføre midler fra Landsbyggefondens til statskassen i form af et 60 pct.s bidrag. At denne opfattelse af de beskæftigelsesmæssige virkninger af regeringspolitik ikke alene er radikal, kan man læse i Politiken i dag på side 2, hvor det fastslås både af Håndværks-